ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 137 (1104) НЯДЗЕЛЯ, 15-га чэрвеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . . 30 кап.
3 месяцы . . . . 90 „
6 месяцаў . . . . 1 р. 80 „
1 год . . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ Х.

Кошт асобнага №—2 кап.

На XIII зьезьдзе КП(б)Б

Даклад тав. ГЕЯ аб рабоце Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б*)

У ЗМАГАНЬНІ ЗА ЧЫСТАТУ ЛЕНІНСКАЙ ЛІНІІ І ЗА АДЗІНСТВА БАЛЬШАВІЦКІХ РАДОЎ

Я ня буду падаваць іншых фактаў, якія сьведчаць аб росьце актыўнасьці рабочае клясы. Мы ведаем рад гэтых фактаў з штодзённага жыцьця. Усе яны зьяўляюцца лепшым пацьвярджэньнем таго, што асноўная лінія партыі праводзілася правільна. Калі-б партыя пашла-б па тым шляху, на які яе штурхалі правыя ўхілістыя, а змаганьне з правым ухілам за мінучы пэрыяд займала асноўную ўвагу нашай партыйнай організацыі, калі-б партыя пашла па шляху згортваньня тэмпаў індустрыялізацыі, стрыманьня колгаснага будаўніцтва разгортваньня капіталістычных элемэнтаў па вёсцы, або ва ўсякім выпадку ў б к дачы ім большай свабоды, мы-б ня мелі таго падтрыманьня з боку рабочае клясы, якое партыя мела па шляху правядзеньня сваёй генэральнай лініі, накіраванай на социялістычную індустрыялізацыю, на разгортваньне колгаснага будаўніцтва, на ліквідацыю кулацтва, як клясы, на аснове суцэльнай колектывізацыі.

Таму рашучым змаганьнем партыі з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, рашучым змаганьнем з усякімі адхіленьнямі ад ленінскай лініі, мы маем права вытлумачыць няўхільнае і пасьпяховае правядзеньне генэральнай лініі, гэтым мы тлумачым тое, што політыка партыі сустракала нязьменнае і актыўнае падтрыманьне ўсяе рабочае клясы.

І КП(б)Б, разам з усёй партыяй, праводзіла рашучае змаганьне з правымі ўхілістымі, з праяўленьнямі правага ўхілу ў творы і на практыцы.

Найбольш яркім, найбольш характэрным і закончаным выяўленьнем правага ўхілу ў БССР за мінулы пэрыод зьявілася тое, што зьвязана з імем Прышчэпава, што мы называем прышчэпаўшчынай. Я павінен тут агаварыцца, што гутарка ідзе ня толькі аб Прышчэпаве асабіста, але гутарка ідзе аб усёй сыстэме поглядаў, аб цэлай плыні ў партыйнай організацыі і таму я буду гаварыць аб Прышчэпаве, як аб зьбіральным імені. Прышчэпаў на пасту Наркамзема БССР праводзіў політыку хутарызацыі сельскае гаспадаркі. Прышчэпаў зьявіўся ў гэтых адносінах працягвацелем сталыпінскай політыкі царскага ўраду, з аднаго боку, а з другога боку Прышчэпаў зьявіўся працягвацелем і „нашаніўскіх“ традыцый. Не выпадкова і вельмі характэрна тое, што „нашаніўцы“—тыя, каго нацыянал-дэмократы прабуюць прадставіць у якасьці амаль не папярэднікаў комуністычнай партыі, яшчэ ў 1909 годзе выступалі за хутарызацыю.

„Хутары — пісала „Наша Ніва“— найлепшы сродак выратаваньня нашай вёскі“. І калі Сталыпіну ўдалося перавесьці на хутары да рэволюцыі 22 проц сялянскіх гаспадарак, дык Прышчэпаў за час сваёй дзейнасьці перавёў амаль 18 проц,—крыху менш за Сталыпіна. Праўда, у распараджэньні Прышчэпава было некалькі менш часу. Само па сабе расьсяленьне на хутары стварае ўмовы, пры якіх капіталістычная верхавіна вёскі лягчэй і хутчэй расьце, выяўляецца і мацнее. Абставіны, у якіх праводзілася, паводле паказаньняў Прышчэпава, расьсяленьня на хутары, яшчэ больш форсавалі гэту тэндэнцыю, тэндэнцыю паскарэньня росту капіталістычных элемэнтаў на вёсцы.

Як вы ведаеце, былі ўстаноўлены дзьве нормы надзяленьня зямлёй— максымальная і мінімальная. Хутаране, як правіла, надзяляліся зямлёю паводле максымальнай нормы, ствараўся рад буйных хутароў, моцных гаспадарак, на якіх шпарчэй рос кулак. Зямля савгасаў падлягала абрэзцы дзеля таго, каб даць добрую і выгодную зямлю моцным кулацкім гаспадаркам хутаран. Уся ўстаноўка работы зямельных органаў, уся гаспадарчая політыка на вёсцы часоў Прышчэпава ставіла стаўку на разьвіцьцё моцнага селяніна-кулака.

Прышчэпаў адкрыта выступаў супроць колектывізацыі. Прышчэпаў праводзіў у адносінах да савгасаў недапушчальную політыку абрэзкі, закіданьня, загону савгасаў і калі савгасы знаходзяцца зараз у вельмі дрэнным становішчы, дык мы маем права бачыць у гэтым адну са спадчын Прышчэпава, — вынік ігнараваньня, пагарды социялістычным сэктарам сельскае гаспадаркі. Нават у такім пытаньні, як забясьпечаньне БССР трактарамі, у пытаньні трактаразабясьпечаньня, мы адчуваем спадчыну прышчэпаўшчыны. Сьмешна і ня лоўка, бадай у прысутнасьці маскоўскіх таварышоў сказаць, што да веснавой пасеўнай кампаніі гэтага году мы налічвалі ў межах БССР усяго толькі 198 трактараў на ўсю рэспубліку. Гэта тлумачыцца тым, што ў органах Наркамзему БССР панавала тэорыя аб тым, што трактар ня мае ніякіх пэрспэктыў на пашырэньне сярод сялянства і наогул ня мае пэрспэктыў для скарыстаньня яго ў межах БССР.

Партыя правяла рашучае змаганьне з прышчэпаўшчынай і нанесла ёй моцны ўдар. Партыя перабудавала работу зямельных органаў, але ў цэлым радзе выпадкаў мы яшчэ адчуваем чэпкую спадчыну прышчэпаўшчыны, у радзе выпадкаў мы яшчэ натыкаемся на паасобныя куткі, дзе прышчэпаўшчына яшчэ ня зжыта. Мы, напрыклад, параўнаўча нядаўна, заслухалі даклад аб рабоце навукова-дасьледчых устаноў БССР у галіне сельскай гаспадаркі. І мы са зьдзіўленьнем пачулі ад бюро ЦК аб тым, што навукова-дасьледчыя інстытуты, якія павінны па існасьці справы кіраваць социялістычнай рэконструкцыяй сельскай гаспадаркі, гэтыя інстытуты распрацоўваюць так я тэмы, як навуковае дасьледваньне пытаньня аб пяяньні птушак, як пытаньне аб гатунках руж, якія можна разводзіць у межах БССР, выпісваюць саранчу, якая ў нас тут ня водзіцца і над якой робяць навуковыя досьледы, і наогул займаюцца работай, якая часта зусім ніякіх адносін да практычнай работы ня мае. На практычныя штодзенныя пытаньні, якія маюць патрэбы ў навуковай прапрацоўцы, пытаньні, па якіх мы патрабуем ад навуковых сіл распрацоўкі і адказаў, мы гэтых адказаў не атрымліваем. На працягу васьсёх год мы ня можам атрымаць адказу ад навукова-дасьледчых устаноў на практычнае пытаньне аб тым, якую пароду кароў пераважна трэба разводзіць ў БССР, а вось на тэму аб пяяньні птушак напішуць навуковую працу вялікага аб'ёму.

Горацкая сельгасакадэмія — даклад якой мы заслухалі нядаўна—таксама ішла па няправільным шляху, зьяўляючыся рассаднікам аграномаў кіраўнікоў хутарскоe гаспадаркі, хутарызатараў. Акадэмія ня толькі не рыхтавала людзей, якія былі-б здольны дапамагчы ў справе пабудовы буйное социялістычнае сельскае гаспадаркі, акадэмія ня толькі не падрыхтавала людзей для таго, каб яны маглі ў колгасах або савгасах аказацца карысными кіраўнікамі сельскае гаспадаркі, але ў працягу доўгага часу Горацкая сельска-гаспадарчая акадэмія ідэалізавала хутарызацыю, і ўсю сваю работу будавала на практыцы хутарскіх гаспадарак.

Агульнавядомы факт, што ў Горацкім раёне, пры дапамозе акадэміі, было праведзена больш поўнае расьсяленьня на хутары. Мы зараз у ЦК у радзе пастаноў, у радзе мер рысмаў ва значную карэнную перабудову работы навукова-дасьледчых інстытуаў у галіне сельскай гаспадаркі.

Характэрна тут-жа адзначыць, што правы ўхіл які найбольш ярка выявіўся ў дзейнасьці Прышчэпава і ўсёй прышчэпаўшчыны, зьвязваецца цеснымі ніткамі з контр-рэволюцыйным беларускім нацыянал-дэмократызмам. Прышчэпаў, напрыклад выяўляе блізасьць да Зарэцкага — пісьменьніка, тыповага нацыянал-дэмократа, выключнага з радоў партыі, які пасьля паездкі з Прышчэпавым па вёсках піша з гэтага поваду кніжку—„Падарожжа на новую зямлю“, кніжку, у якой ён славіць і ставіць узорам для сельскае гаспадаркі Савецкай Беларусі капіталістычную сельскую гаспадарку Нямеччыны, кніжку, у якой ён дае зусім паклёпніц і малюнак стану БССР, малюнак, які можа быць на існаны толькі рукою клясавага ворага. Зарэцкі прыслухоўваецца да шэпту чарот, ён параўновае шэпат чарота з голасам чалавека, які хоча крыкнуць і ня можа, і ён заканчвае тым, што яму ў гэтым шэпце чуецца голас прыдушанай векавым уціскам Беларусі.

Я думаю, што ў нас працоўныя савецкай Беларусі гавораць поўным голасам, як поўнапраўныя гаспадары свайго, заваяванага ў Кастрычніку, краю.

Характэрна для праяўленьня правага ўхілу у нацыянальных рэспубліках наогул і ў БССР у прыватнасьці імена тое, што права-ухілісцкія ўстаноўкі па пытаньнях агульна-партыйнай лініі, і уціхі, як правіла, рука аб руку з нацыянал-опортуністычнымі ўхіламі ў нацыянальным пытаньні.

Адначасова з змаганьнем за генэральную лінію партыі, адначасова з змаганьнем супроць правага ўхілу, як галоўнай небясьпекай на даным этапе з „левымі“ загібамі, з прымірэнчымі адносінамі да гэтых ухілаў, партыя нашая няўхільна праводзіла пасьлядоўную лінію вырашэньня нацыянальнага пытаньня ў БССР.

Аснову правільнага вырашэньня нацыянальнага пытаньня стварае той рост і разьвіцьцё прамысловасьці, той курс на індустрыялізацыю, які мы ажыцьцяўляем, і даныя па якім я вам ужо падаваў вышэй.

Мы маем рад дасягненьняў і посьпехаў, рад прасоўваньня наперад і ў справе будаўніцтва нашай нацыянальнай культуры. Мы зьяўляемся, напрыклад, перадавой рэспублікай, першай з усіх рэспублік Савецкага Саюзу, увёўшай усеагульнае абавязковае навучаньне. Мы адкрылі ў 1929-30 г. 1437 новых комплектаў школ і ахапілі школамі амаль 90 проц. дзяцей узросту ад 8 да 11 год. Мы маем значныя посьпехі і ў справе ліквідацыі няпісьменнасьці. Мы маем прасоўваньне наперад і ў пытаньні стварэньня пролетарскіх кадраў. Аб гэтай тэме я шмат гаварыць ня буду, бо яна зьяўляецца тэмай оргсправаздачы ЦК, але тут трэба адзначыць, што партыя рашуча адкінула той курс, які праводзіўся Наркомасьветы ў часы Баліцкага, курс, калі ставілася стаўка не на павялічэньне пролетарскай праслойкі ў нашых навучальных установах, у першую чаргу за лік пролетараў-беларусаў, а калі ставілася стаўка на павялічэньне сярод вучняў беларусаў наогул. Выхаваньне кадраў беларусаў наогул ішло незалежна ад клясавага адбору, незалежна ад таго, ці рабочы гэты беларус ці не.

Дзякуючы такой політыцы мы мелі вельмі нізкі процант рабочых і вельмі значную засьмечанасьць складу вучняў у вышэйшых навучальных установах. Партыя рашуча выправіла работу Наркамасьветы, паставіўшы задачу выхаваньня пролетарскіх кадраў—беларускіх ў першую чаргу.

І ў нашай партыйнай рабоце, мы паставілі сваёй задачай вылучэньне пролетарскіх кадраў у першую чаргу за лік беларусаў-пролетараў іменна таму, што рост нашай прамысловасьці стварыў асновы, прадпасылкі, пры якіх рабочая кляса ў БССР расьце і павялічваецца і мы можам ўсё больш і больш чэрпаць сьвежыя сілы из рабочае клясы.

Справу ажыцьцяўленьня нацыянальнай політыкі, правядзеньня нацыянальнай політыкі, партыя сьмела перадала ў рукі рабочых пролетарскіх беларускіх мас, заяўляючы, што яны зьяўляюцца асноўнымі работнікамі, асноўнымі будаўнікамі нацыянальнай культуры. Гэтая-ж акалічнасьць дазволіла нам спыніць тое яшканьне з інтэлігенцкімі коламі, яшканьне, якое фактычна прыводзіла, як ужо гаварыў т. Мануільскі, да таго, што справу ажыцьцяўленьня нацыянальнай політыкі некаторыя інтэлігенцкія групы разглядалі, як сваю манаполію.

Мы маем поўныя посьпехі ў справе беларусізацыі. Аб росьце кніжнай продукцыі на беларускай мове гавораць наступныя даныя: 64 000 аркушаў ў 1926-27 г.; 12867000 у 1927-28 г. 13 090 000 у 1928-29 г.

Расьце сетка газэт, павялічваюцца іх тыражы. У гэтым годзе пераходзяць на беларускую мову віцебская і гомельская партыйна-савецкія газэты. Амаль поўнасьцю пераведзена на беларускую мову пачатковае навучаньне. У пэдагогічных тэхнікумах выкладаньне вядзецца пераважна на беларускай мове, у індустрыяльных і сельска-гаспадарчых тэхнікумах—на 50-60 проц.

Можна запісаць у актыў і тое, што Цэнтральны Камітэт партыі ня раз накладаў спагнаньні і ўжываў меры партыйнае ўзьдзейнасьці ў адносінах да тых таварышоў, якія тармазілі, або былі мала актыўны ў справе беларусізацыі.

Але недахопаў у справе беларусізацыі ў нас шмат. Вось, напрыклад, масавая работа профсаюзаў большай часткай праводзіцца на расійскай мове. Даныя, якія ў мяне ёсьць, гавораць аб тым, што ў рабочых клюбах масавая работа на 73 проц. вядзецца на расійскай мове, на прадпрыемствах на расійскай мове масавая работа вядзецца на 50 проц., на беларускай на 27 пр. і на яўрэйскай на 2,9 проц. Тут зразумела, дэ гэтыя процанты ня вылічыш, па якой мове вядзецца работа але агульную ступень ўжываньня тэй або іншай мовы гэтыя лічбы характарызуюць.

І ў партыйнай рабоце, асабліва ў Віцебскай і Гомельскай, беларуская мова яшчэ далёка невыстарчальна ўкараняецца ў работу нашых парторганізацый.

(Галадзед: ужо гавораць па-беларуску).

Гавораць, то гавораць, але далёка яшчэ невыстарчальна.

(Галасы з месц А як у Менску?)

Менск скажа сам, як у нас праводзіцца беларусізацыя. (сьмех).

Я маю, напрыклад, даведку аб стане беларусізацыі ў 2-м гарадзкім раёне г. Віцебску. Паводле даных абсьледваньня аднаго з інструктароў ЦК у сакавіку-красавіку гэтага году знойдзена наступнае: беларусізацыя ў раёне не праведзена, у гутарках пераважае расійская мова, усе партыйныя пасяджэньні і сходы вядуцца на расійскай мове, быў рад спроб правядзеньня беларусізацыі ў раёне вывучэньня беларускае мовы партыйцамі, асабліва партактывам, але да канца гэта работа давядзена ня была. У выніку гэтага беларускую мову ведае невялікая колькасьць партактыву, а партыйная маса —толькі ў паасобных выпадках і г. д.

Далей гутарка ідзе аб супраціўленьні, аб гаворачках, калі беларуская мова завецца кітайскай мовай, мовай адсталай і г. д.

Трэба памятаць, таварышы, што партыя можа з посьпехам весьці змаганьне з варожымі нам плынямі ў нацыянальным пытаньні толькі тады, калі нацыянальная політыка партыі будзе праводзіцца пасьлядоўна і энэргічна. Толькі гэтым шляхам мы можам зжыць розныя нацыянал-опортуністычныя, шовіністычныя і нацыянал-дэмократычныя плыні. У справе змаганьня з варожымі партыі плынямі ў нацыянальным пытаньні КП(б)Б правяла вялікую і пасьпяховую барацьбу супроць нацыянал-дэмократызму.

Я думаю, што правільным будзе выкладаць гэту тэму такім чынам, каб пачаць з нацыянал-фашызму, бо нацыянал-фашызм, нацыянал-дэмократызм і нацыянал-опортунізм зьвязаны паміж сабою, маюць агульныя карэньні і прадстаўляюць з сябе розныя сходкі аднэй драбіны.

Вось адзін з самых тыповых прадстаўнікоў беларускага нацыянал-фашызму Антон Луцкевіч. Група Антона Луцкевіча найбольш характэрная для нацыянал-фашызму.

Улюбёная нотка Луцкевіча гаварыць ад імя ўсёй беларускай нацыі, плакацца аб тым, што комуністыя разьбіваюць адзіны нацыянальны фронт, уздыхаць аб беларускай народнай рэспубліцы.

Цікавы погляды нацыянал-фашыстых на інтэлігенцыю і яе ролю. Яны прыпісваюць інтэлігенцыі ролю правадыра рабочага і сялянскага руху і ў гэтых адносінах выкрываюць устаноўку агульную і для нашых нацыянал-дэмократаў.

„Інтэлігенцыя,—піша Луцкевіч,— мусіць узяць у свае рукі далейшае правадырства беларускімі працоўнымі масамі ў іх барацьбе за нацыянальныя і социяльныя ідэалы“.

Сваяцкія нацыянал-фашыстым устаноўкі мы знаходзім у поглядах нацыянал-дэмократаў. Тут маюць месца тэорыя самабытнасьці, орыентацыя на захад, запазычаньне ў капіталістычнага захаду многага з таго, што ніякім чынам нельга ўжыць у савецкіх умовах і што не ўзмацняе, а паслабляе сувязь працоўных Беларусі з працоўнымі Савецкага Саюзу.

Сёй-той з нацыянал-дэмократаў, падобна Луцкевічу, марыць аб „незалежнай“ буржуазнай беларускай рэспубліцы.

Куды расьце нацыянал-дэмократызм, да які вывадаў ён вядзе, паказвае, напрыклад, такі дакумант. Я цытую ліст аднаго з нацыянал-дэмократаў:

„Штодзённа жыву думкай аб тым, што справа, якая пачата намі, ёсьць справа вызваленьня народу ад эканамічнага, політычнага і нацыянальнага ўціску, і ніякая сіла драпежнікаў ня можа сьціснуць закаваць яго ў кандалы. І наша справа, як справа народная, будзе жыць вякамі, хаця асобныя прадстаўнікі народу і палягуць ад рукі катаў. Мабыць нашы пшчаныя палі, для таго, каб серабрыцца морам іліны, яшчэ многа патрабуюць для ўгнаеньня крыві людзкой, то мы не павінны ўхіляцца ад гэтага. Нахай будзе ўнукаў панаваньне там, дзе сёньня кроў льле дзед“.

Далей, пераходзячы да практычных пытаньняў, аўтар гэтага ліста дае ўказаньні аб тым, як паставіць работу сярод вучнеўства і сялянства і пераходзіць да пытаньня ў сувязі з замежнымі беларускімі дзеячамі.

„Аб сувязі з беларускімі замежнымі дзеячамі можна сказаць, што гэта наладзіць можна. Ня буду зараз гаварыць, як гэта тэхнічна можна правесьці, але адзначаю, што гэта будзе магчыма“.

Нацыянал-опортунізм можна ахарактарызаваць, як разгалінаваньне нацыянал-дэмократызму ў радох нашай партыі. Нацыянал-дэмократы своеасабліва ўжываюць тэорыю самабытнасьці да гісторыі Кастрычнікавай рэволюцыі і гісторыі партыі. Жылуновіч ацэньвае Кастрычніцкую рэволюцыю, як сялянскую, як рэволюцыю, якая прышла „ад цяжкасьці сох“. Жылуновіч перапавялічвае ролю інтэлігенцыі, прыпісваючы ёй кіруючую ролю ў Кастрычніцкім перавароце. Гэта ідэалізацыя ролі інтэлігенцыі агульная, як мы бачылі, і для нацыянал-дэмократаў і для нацыянал-фашыстых, зьвязана з ідэалізацыяй „Нашай Нівы“ і беларускай социялістычнай грамады.

Я ня буду падрабязна характарызаваць поглядаў „Нашай Нівы“. Прывяду толькі адну цытату, якая падкрэсьлівае буржуазны характар гэтай організацыі. „Мы яшчэ так нядаўна сталі разьвіваць тое, у чым сіла і моц кожнай нацыі, сваю нацыянальную культуру. Мы яшчэ ня зусім усьвядомілі, што ня гледзячы на ўсялякія падзелы, спрэчкі і сваркі, усе беларусы—гэта родныя браты, адна сям'я, што мільённая грамада раскінутых па вялізных абшарах беларусаў—гэта адзін суцэльны народ“.

Вы сустрэнеце гэтыя погляды ў поглядах любой буржуазна-дэмократычнай партыі, якія існуюць сотнямі і дзесяткамі ва ўсіх капіталістычных краёх.

Што датычыць беларускай социялістычнай грамады, магу спасылацца на аўторытэт Уладзімера Ільіча Леніна, які ня раз даваў характарыстыку беларускай социялістычнай грамадзе, тав. Ленін нязьменна адносіў яе ў разрад дробна-буржуазных рэволюцыянэраў, дробна-буржуазных дэмократычных партый, ставячы яе на адну паліцу з эсэрамі, ППС і іншымі дробна-буржуазнымі партыямі.

(Працяг на 2-й старонцы)

*) Працяг. Пачатак гл. у № 135 і 136

На XIII зьезьдзе КП(б)Б

Даклад тав. ГЕЯ аб рабоце Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б

Працяг. Пачатак гл. 1-ай старонцы

Нацыянал-опортунізм паставіў усю справу ўверх нагамі, прыпісваючы гэтай дробна-буржуазнай народніцкай партыі ролю асновапаложніка комуністычнай партыі і творцы кастрычніцкай рэволюцыі. Гэта ідэалізацыя мае акрэсьлены палітычны сэнс і сэнс гэтай ідэалізацыі заключаецца ў тым, каб што-небудзь з гэтых народніцкіх, дробна-буржуазных поглядаў працягнуць у рады КП(б)Б.

Як вядома, Жылуновіч свае памылкі прызнаў, выступіўшы ў друку з артыкулам „Мае памылкі і іх карэньні“.

Тав. Чарвякоў таксама ня ўнікнуў агульнага лёсу, аб'яднаўшы ў сваіх поглядах праваопортуністычныя і нацыянал-опортуністычныя памылкі, ахарактэрызаваныя ў пастанове ЦК як сыстэма праваопортуністычных і нацыянал-опортуністычных поглядаў.

Цэнтральны Камітэт КП(б)Б крытыкаваў адкрыта памылкі т. Чарвякова, як падтрымліваў у свой час лёзунг Бухарына „абагачайцеся“. Тав. Чарвякоў адкрыта салідарызаваўся з „Запіскамі эканамістага“—т. Бухарына пасьля таго, як гэтыя запіскі былі апублікаваны і рэкомэндаваў іх, як дакумэнт, які „дае аналіз усім пытаньням і вырашае ўсе сумненьні“. Аднача́сова з гэтымі ўстаноўкамі праваопортуністычнае ўласьцівасьці ў асобных пытаньнях партыйнай палітыкі т. Чарвякоў меў нацыянал-опортуністычныя памылкі і ўстаноўкі ў пытаньнях нацыянальнай палітыкі. Тав. Чарвякоў ідэалізаваў буржуазна-нацыянальныя, дарэволюцыйныя партыі Беларусі, прадстаўляючы справу такім чынам, што як бышцам КП(б)Б яшчэ відзе справу гэтых буржуазных нацыяналістычных партый. Тав. Чарвякоў падмяняў пролетарскі характар Кастрычніцкай рэволюцыі на Беларусі дробна-буржуазным, салідарызуючыся з поглядамі Жылуновіча па гэтым пытаньні і падтрымліваючы тэорыю ўступак інтэлігенцыі. Пад узьдзейнічаньнем партыі т. Чарвякоў прызнаў гэтыя памылкі, апублікаваў адкрыта сваё прызнаньне. Мы крытыкуем т. Чарвякова і будзем крытыкаваць для таго, каб на яго памылках вучыліся каб наша парторганізацыя і сам тав. Чарвякоў вучыўся правільнай партыйнай пастаноўцы пытаньняў. Мы дапаможам і т. Чарвякову і кожнаму другому выправіць іх памылкі і стаць на правільны партыйны шлях.

Гаворачы аб пасьпяховым праводзеньні ў КП(б)Б барацьбы з нацыянал-дэмократызмам і не магу не ўпамянуць ролі Цэнтральнага органу нашай партыі, ролі газэты „Зьвязда“ у справе барацьбы з нацыянал-дэмократызмам, у справе растлумачэньня правільнай бальшавіцкай лініі партыі ў нацыянальным пытаньні. „Зьвязда“ адыграла сваю ролю і вельмі вілную ролю ў мобілізацыі партыйных організацый на барацьбу з усякімі ухіламі ад партыйнай лініі і ў прыватнасьці на барацьбу з поглядамі нацыянал-дэмократаў. Тут паколькі я пачаў гаварыць аб „Зьвязьдзе“, трэба сказаць і аб памылках газэты „Звязда“. Справа ў тым, што „Зьвязда“ як і рад іншых газэт, ў пытаньнях колектывізацыі дапусьціла асобныя памылкі, якія скажаюць лінію партыі. Бюро Цэнтральнага Камітэту ў сваёй рэзолюцыі ад 17 красавіка дало наступную ацэнку гэтым памылкам „У прыватнасьці „Зьвязда“, як орган Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б, як кіруючая газэта, пры правільнай у асноўным лініі дапусьціла асобныя няправільныя ўстаноўкі (форсаваньне тэмпаў колектывізацыі без выстарчальнага ліку якасьці работы, высоўваньне лёзунгу—, раскулачваньне—асноўны сродак колектывізацыі). Такава ацэнка гэтых памылак „Звязды“.

Працягваю далей дакладваць на пытаньні аб барацьбе ЦК КП(б)Б за ажыцьцяўленьне нацыянальнай палітыкі партыі.

Ці разьбіты нацыянал-дэмократызм? Будзе правільна сказаць так, як выступаў рад таварышоў на акруговых партыйных конфэрэнцыях: нацыянал-дэмократызму нанесены руйнуючыя ўдары, але нацыянал-дэмократызм канчаткова не разьбіты, ён адступіў і акапаўся, заняў вычакальную позыцыю. Нацыянал-дэмократызм ізноў вучыцца і пры першым зручным выпадку ён не абмяжуецца толькі абароннай позыцыяй, але ізноў-жа спрабуе адкрыта выступіць.

У справе барацьбы з нацыянал-дэмократызмам партыя мае буйныя посьпехі буйныя дасягненьні.

Гэтага я не магу сказаць у адносінах барацьбы супроць вялікадзяржаўнага шовінізму. Наадварот-трэба падкрэсьліць, што наша парторганізацыя яшчэ не даволі мобілізавалася на барацьбу з праяўленьнем вялікадзяржаўнага шовінізму.

(Голас з месца—расійскага!)

Але, — расійскага. Я не магу ўтрымацца, таварышы, ад жаданьня агаласіць цытату з аднаго з артыкулаў Уладзімера Ільліча, які адносіцца, праўда, к дарэволюцыйнаму часу. Гэтыя цытаты і артыкулы Леніна ў вельмі добрых славечках паказваюць карэньні, адкуль расьце вялікарускі вялікадзяржаўны шовінізм. У артыкуле „аб нацыянальнай гардасьці вялікарускага“ Ленін піша: „нявольнік, які ня толькі чужаецца імкненьня да сваёй свабоды... але называе ўдушэньне Польшчы і Украіны абаронай бацькаўшчыны вялікарусаў, такі нявольнік, які выклікае законнае пачуцьцё абурэньня, пагарды, агіднасьці халуй і хам“.

У нашым савецкім апараце сярод пласобных савецкіх і гаспадарчых работнікаў часта мы бачым твар таго самага халуя і хама, аб якім у свой час пісаў Уладзімер Ільліч. У радзе нашых парторганізацый мы маем выпадкі праяўленьня вялікадзяржаўнага шовінізму. „Паскрабеце іншага комуністага,—гаварыў Уладзімер Ільліч,—і вы знойдзеце вялікарускага шовіністага“. Гэта бывае і ў нас, прычым бывае часамі і ў такой форме, што нават і скрэсьці ня трэба—і так з яго густа прэ вельмі гнюсна вялідзяржаўны душок. Праўда, вялікадзяржаўны шовінізм ня піша часопісных артыкулаў, уникае, ва ўсякім выпадку, іх пісаць, унікае пускацца ў тэорэтычныя дыскусіі. Можа быць толькі ў дыскусіі аб мове (я не магу з-за абмежаванасьці часу на ёй спыніцца), мы мелі некалькі аформленае выступленьне вялікадзяржаўнага шовінізму. Часьцей жа ўсяго в лікадзяржаўны расійскі шовінізм хаваецца ў гутарачках, у насьмешачках, у хіхіканьні над беларускай мовай, у практычным супраціўленьні справе беларусізацыі, у практычным тармажэньні гэтае справы і г. д. і г. д.

У т. Сталіна, у адным месцы, дзе ён піша па пытаньню аб нацыянальнай палітыцы, сказана так: „або украінская, або азэрбэйджанская і інш. мовы зьяўляюцца сапраўднай рэальнасьцю, значыцца ў гэтых абсягох абсолютна неабходна разьвіць родную школу, суд, адміністрацыю, органы ўлады з мясцовых людзей, і тады савецкая аўтономія павінна быць праведзена у гэтых абсягах да канца, без агаворак, альбо ўкраінская, азэрбэйджанская і іншыя мовы зьяўляюцца пустой выдумкай, школы, інстытуты на роднай мове значыцца, непатрэбны, і тады савецкая аўтономія павінна быць адкінута прэч, як непатрэбнае рызьзё“. Гэта даўно напісаны артыкул т. Сталіна, які адносіцца да 1918 году, але ён вельмі характэрна падкрэсьлівае тую ролю, якую адыгрывае пытаньне мовы. Калі няма беларускае мовы, калі гэта выдуманая мова, дык няма чаго і нацыянальную палітыку гарадзіць. Да гэтых вывадаў не заўсёды дагаварваюцца, але з гэтых прадпасылак заўсёды выходзяць у насьмешачках над мовай і ў супраціўленьні беларусізацыі. Гутаркі аб перавазе расійскай культуры, аб няўхільнай перамозе больш высокай культуры над культурамі адсталых нацыянальнасьцяй трэба адносіць да таго-ж абсягу праяўленьняў вялікадзяржаўнага шовінізму. У нас, як вы ужо чулі, праводзілася абсьледваньне стану нацыянальнага пытаньня ў БССР камісіяй ЦКК УсеКП(б) на чале з т. Затонскім. Тав. Затонскі піша ў сваіх вывадах: „Асноўным ворагам, які стаіць на шляху аўладаньня працэсамі будаўніцтва нацыянальнай культуры зьяўляецца русацяпства ў значнай частцы членаў партыі, якое выяўляецца ў тым, што яны, змагаючыся супроць пасобных яўных выпадаў нацыянал-дэмократызму, марудзяць самі з аўладаньнем беларускай мовай, ня прымаюць актыўнага ўдзелу ў справе культурнага будаўніцтва, дастаўляючы тым самым фактычную манаполію ў гэтым абсягу простым нацыяналістым, або хаця-б невыстарчальна вытрыманым комуністым з ліку нацыяналаў“.

Я прыводжу гэту цытату ў довад таго, што спэцыяльна абсьледваўшы гэта пытаньне т. Затонскі ня толькі ўгледзеў у нас русацяпства, але адвёў яму ролю, як асноўнаму ворагу, які стаіць на шляху аўладаньня працэсамі будаўніцтва нацкультуры. І нам трэба, таварышы, мобілізаваць нашу партыйную організацыю, завострыць увагу партыі ў значна большай ступені на барацьбе супроць праяўленьня вялікадзяржаўнага шовінізму, чым гэта было да гэтага часу.

Партыі прыходзілася змагацца. Нарэшце, аднэй з найбольш агідных форм, у якой праяўляецца шовінізм зьяўляецца антысэмітызм, з якім нашай організацыі таксама прыходзілася змагацца. Партыі прыходзіцца змагацца і яна будзе змагацца і з іншымі ўхіламі ў абсягу нацыянальнага пытаньня, з праяўленьнямі шовінізму яўрэйскага, польскага і інш. У прыватнасьці, тут трэба адзначыць справу з саматужна-прамысловай коопэрацыяй, зьвязаную з памылкай яўбюро ЦК КП(б)Б. Некаторымі таварышамі была ўзята лінія на ўцягненьне ў сампрамкоопэрацыю элемэнтаў з былых гандляроў, на скарыстаньне іх вопыту, ініцыятывы і прыцягненьне іх сродкаў. Устаноўка, якая формуюе думку аб прыцягненьні капіталістычных пластоў у сампрамкоопэрацыю і засьмечаньні гэтай коопэрацыі ўсякага роду нэпманскімі і капіталістычнымі элемэнтамі ў свой час даволі поўна выяўлена. Бюро ЦК ударыла па гэтай памылцы, кваліфікаваўшы яе, як праваопортуністычную. Думаю, што ў адносінах яўбюро ЦК, якое таксама вінавата ў гэтай памылцы (нам прышлося зьмяніць т. Бэйліна, іменна ў сувязі з гэтай памылкай), у адносінах гэтай памылкі Яўбюро і т. Бэйлін будзе правільна характарызаваць (гэта мая асабістая думка, але я лічу, што яна правільная) гэту памылку і як праваопортуністычную, і як нацыянал-опортуністычную аднача́сова таму, што гэта памылка сьведчыць аб няправільнай лініі яўбюро ЦК у нацыянальным пытаньні. У пастаноўцы гэтага пытаньня, дапушчанай яўбюро ЦК КП(б)Б ёсьць нешта ад „адзінства нацыі“.

Бюро Цэнтральнага Камітэту ў апошні час намеціла рад мерапрыемстваў па ўпарадкаваньню местачковай беднаты. Рашуча абвергнуўшы лінію, якая праводзілася ў сампрамкоопэрацыі, лінію на прыцягненьне нэпманскіх і капіталістычных элемэнтаў, мы паставілі перад сабой задачу ў адносінах местачковай, галоўным чынам яўрэйскай беднаты, правесьці рад мерапрыемстваў, якія-б забясьпечылі ўцягненьне гэтай беднаты ў прадукцыйную працу. Програма гэтых мерапрыемстваў ахапляе ў працягу паўтара год каля 8 млн. руб і прадугледжвае ўпарадкаваньне 30 тысяч сем'яў. Праводзеньне гэтай програмы мерапрыемстваў па ўпарадкаваньню местачковай беднаты дапаможа, калі ня поўнасьцю вырашыць, дык ва ўсякім выпадку ў значнай ступені паслабіць тое становішча якое мы маем у мястэчках з беднатой, якая не знаходзіць прадукцыйнага ўжываньня сваёй працы.

Такім чынам, падводзячы вынікі работы партыі ў нацыянальным пытаньні, мы павінны сказаць, што партыя ў абсягу праводзеньня нацыянальнай палітыкі і змаганьня з усякага роду ухіламі ў нацыянальным пытаньні прыходзіць да XIII Усебеларускага зьезду з вялікімі плюсамі, з вялікімі палітычнымі дасягненьнямі. Партыя дабілася прапрацоўкі шырокай масай партыйцаў раду пытаньняў, зьвязаных з барацьбой супроць ухілаў у нацыянальнай палітыцы партыі.

Гэта спрыяла стварэньню яснасьці і пэўнасьці поглядаў нашай партыі. Партыя пасьлядоўна і няўхільна змагалася з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на дадзеным этапе змагалася супроць „левых“ загібаў і на гэтай аснове дасягнула вялікай ідэйнай згуртаванасьці і вялікага росту палітычнай сьвядомасьці.

Думаю, што не памылюся, і работы нашага зьезду гэта пацьвердзяць, калі я дазволю сабе заявіць, што мы на XIII Усебеларускі зьезд комуністычнай партыі прышлі ідэйна згуртаванай і палітычна значна вырасшай організацыяй і я лічу, што і далейшай задачай нашых кіруючых партыйных органаў, усёй нашай парторганізацыі ў цэлым, будзе далейшая непрымірымая барацьба з усякага роду ўхіламі ад генэральнай лініі партыі.

Змагаючыся за чыстату бальшавіцкай лініі, за яе пасьлядоўнае ажыцьцяўленьне ва ўсіх абсягах нашае работы, нашага соцыялістычнага будаўніцтва, даючы руйнуючы адпор усім магчымым опортуністычным хістаньням, партыя будзе выхоўваць новыя пролетарскія кадры, партыя будзе яшчэ больш ідэйна згуртоўвацца. Да XVI зьезду УсеКП(б) комуністычная партыя (бальшавікоў) Беларусі прыходзіць адзінымі, загартаванымі бальшавіцкімі радамі! (Бурныя воплескі).

СОТНІ ПАЎСТАНЦАЎ РАССТРАЛЯНЫ Ў ІНДЫІ

Мілітарызм імкнецца задушыць рэволюцыйны рух сусьветнага пролетарыяту шалёным зьверскім тэрорам

Гэроічная барацьба пролетарскіх калёнiй расхіствае ўстоі капіталістычнага сьвету. У адважныя колёны гэтых барацьбітоў кожны дзень уліваюцца сотні тысяч самаадданых пролетараў, якія змагаюцца за сваё вызваленьне, за абарону сваёй бацькаўшчыны—СССР

Рэволюцыйная барацьба ў Індыі

Сотні забітых і параненых у Рангуне

ЛЁНДАН, 13. У час страляніны паліцыі ў забаставаўшых грузчыкаў у Рангуне (Індыя) было забіта звыш 170 чалавек і паранена 788.

***

ЛЁНДАН, 13. У Дакку (Бэнгалія) у выніку сутычкі паміж варожымі групамі індусаў і мусульман 7 чалавек паранена, 4 арыштавана. Усе магазыны закрыты.

***

ЛЁНДАН, 13. У выніку байкоту ангельскіх тавараў у Індыі, фабрыкі ва ўсіх частках Ляншыру зачыняюцца. Беспрацоўе павялічваецца. Толькі ў Блекбэрне бязьдзейнічаюць 92 прадпрыемствы.

Тысячы рабочых выкідваюцца на вуліцу

БЭРЛІН, 13. Кіраўніцтва нямецкіх чыгунак ізноў скарачае 4 тысячы рабочых дэпо. 1900 чалавек падпарадкуюцца тэрміноваму звальненьню, рэшта будзе працаваць ня поўны рабочы тыдзень. Звальненьне рабочых прывядзе да разбурэньня цэлых пасёлкаў.

Зьлёт чырвоных франтавікоў у Данцыгу

ДАНЦЫГ, 13 У дні 7-9 чэрвеня ў Данцыгу адбываўся зьлёт чырвоных франтавікоў усіх акаляючых Данцыгу мясьцовасьцяў. На працягу двух дзён вуліцы Данцыгу знаходзіліся ў распараджэньні чырвоных франтавікоў, якія наладзілі рад дэманстрацый і мітынгаў супроць фашызму і ў абарону СССР.

***

ВЕНА, 13. Урадавы крызіс у Румыніі працягваецца. Генэрал Прэзан адмовіўся ад даручэньня формаваць концэнтрацыйны ўрад, бо ўсе партыі разышліся ў поглядах па пытаньню разьмеркаваньня портфэляў. Магчыма формаваньне ваеннага абінэту.

Заклік компартыі да барацьбы супроць фашызму

БЭРЛІН, 13. На аб'яднанай конфэрэнцыі актыву компартыі Нямеччыны і рэволюцыйных масавых організацый, член ЦК компартыі Нямеччыны тав Нэйман констатаваў пасілены рост фашызму і заклікаў рэволюцыйных рабочых весьці ня толькі рашучую барацьбу супроць фашызму, але і шырокую агітацыю сярод пролетарскіх слаёў насельніцтва ашуканых фашызмам. Сход пастанавіў зьвярнуцца да Бэрлінскіх рабочых з заклікам пасіліць барацьбу супроць фашызму.

ШАНХАЙ, 13. Падпольная комуністычная газэта—„Шанхай Бао“ паведамляе падрабязнасьці зьезду дэлегатаў савецкай тэрыторыі у Кітаі, які адбыўся. як аказваецца, у Шанхаі ў пачатку чэрвеня. Як паведамляе газэта, у Шанхаі, нягледзячы на бязьлітасны тэрор нанкінскай і інтэрнацыянальнай паліцыі, сабралося 47 дэлегатаў савецкіх тэрыторый, занятых чырвонымі атрадамі. Дэлегаты зьезду прадстаўлялі 8 правінцый, у якіх існуюць савецкія тэрыторыі. Зьезд быў дасканала падрыхтован. Заля пасяджэньня была ўбрана портрэтамі Маркса і Леніна, Чырвонымі сьцяжкамі і рэволюцыйнымі лёзунгамі. У прынятым зьездам закліку ўказываецца на тое, што барацьба Гомындану і імпэрыялістых супроць кітайскіх савецкіх тэрыторый будзе ўзмацняцца па меры пашырэньня апошніх. „Гэта пэрспэктыва,—гаворыць заклік,—павінна прымусіць вас рыхтаваць больш магутную рэволюцыйную узброеную сілу і ствараць больш цесную сувязь з міжнародным пролетарыятам, у асаблівасьці з пераможным пролетарыятам СССР“.

Зьезд выказаўся супроць проэктаванага буржуазіяй і прымыкаючымі да яе пабочнікамі Чэн-Ду-Сю (былы лідэр компартыі Кітаю рэнэгат) скліканьня „нацыянальнага сходу“. Зьезд лічыць, што нацыянальны сход зьявіцца толькі новай спробай абману працоўных мас Кітаю.

> ## Зьезд Саветаў у Кітаі
>
> *Зьезд заклікае пролетараў і працоўнае сялянства Кітаю рыхтаваць больш магутную рэволюцыйную ўзброеную сілу і стварыць больш цесную сувязь з міжнародным пролетарыятам, у асаблівасьці з пераможным пролетарыятам СССР.*

Рост рэволюцыйнага руху ў Францыі

Горад Буко пад уладай бастуючых мэталістых

ПАРЫЖ, 13. „Юманітэ“ паведамляе, што горад Буко (Паўднёвы захад Францыі) фактычна знаходзіцца пад уладай бастуючых мэталістых буйнейшай мэталюргічнай кампаніі Францыі—„Марэн Омкур“. Усе магазыны закрыты. Стачачнікі зачынілі ўсякі доступ на завод і вуліцы, якія да яго прылягаюць. Завод заняты жандармэрыяй.

Забастоўка 7000 шахцёраў

ПАРЫЖ, 13. На дзяржаўных калійных капальнях у дэпартаманце верхняга Рэйну ўчора забаставала 7000 шахцёраў з ліку 10000. На капальні прыбылі атрады паліцыі і коннай жандармэрыі.

Саўгас „Гігант“ гатоў да ўборкі

РАСТОЎ-ДОН, 11. Зернасаўгас „Гігант“ распрацаваў плян уборкі хлябоў на плошчы 112000 га. 78 проц. хлябоў намечана ўбраць комбайнамі, а 22 проц. віндроуэрамі (навейшыя часткі) і пікатамі (малацілкі, якія працуюць на ходу). Уборка працягнецца 29 дзён. У ёй будуць удзельнічаць 122 віндроуэра, 74 пікаты і 230 комбайнаў. Комбайны і віндроуэры саўгасам ужо атрыманы і ўжо сабраны. Акрамя таго, ва ўборцы будзе ўдзельнічаць 220 новых трактараў. Трактары ісправаўны. Валавы збор насеньня чакаецца па тоне з гектару. Для перавозкі насыпі насеньня з элеватара „Гігант“ к пачатку ўборкі будзе мець 403 аўтатранспартныя прычэпныя пляцформы.

З бальшавіцкай заўзятасьцю за ліквідацыю прарываў

16,4 проц плошчы павінна быць дасеяна

„Чырвоная Зьмена“ ва ўчарайшым нумары выступіла з прапановай організацыі ўсебеларускага комсамольскага двухтыднёвіка па засеву пахаці, якая засталася яшчэ не засеянай. Гэта мерапрыемства, за якое павінен з усёй энэргіяй і неадкладна ўзяцца комсамол, зьяўляецца мерапрыемствам вялікай політычнай важнасьці. Яно выклікана тым, што, як паказвае адбыўшаяся нядаўна нарада сэкратароў акругкомаў комсамолу пры ЦК ЛКСМБ, мы маем па акругах няпоўны ахоп пасевам пахаці. Надрукаваная ва ўчарайшым нумары нашай газэты сводка таксама гаворыць аб недавыкананьні пляну севу на 16,4 проц., тады як поўны засеў з усім магчымы і яго трэба выканаць. Віку, турнэпс, буракі, кукурузу, сланэчнік і гарох яшчэ можна сеяць і тым болей, што частка гэтых культур (віка, сланечнік і кукуруза) можа быць скарыстана для прыгатаваньня сілосных кармоў. Комсамол праводзіць зараз паход за сілос. Дзеля гэтага правядзеньне двухтыднёвіка зьяўляецца ня толькі баявым мерапрыемствам па выкананьню пляну севу, поўным абсяваньні пахаці, але галоўнае важнай часткай пачатага комсамольскага паходу за сілос.

Аб важнасьці гэтага мерапрыемства сьведчыць і тое, што пачын „Чырвонай Зьмены“ супаў з пачынам „Беларускай Вёскі“, якая ў адзін і той самы дзень зьвярнулася з спэцыяльным лістом да ЦК ЛКСМБ і «Чырвонай Зьмены» аб мобілізацыі комсамольскіх сіл для ліквідацыі прарываў на пасеўным фронце. Такое супадзеньне пачынаў яшчэ раз падкрэсьлівае вялічэзную важнасьць гэтай справы для ўсёй савецкай грамадзкасьці, у тым ліку і для комсамолу, які ў гэтай справе павінен здаць баявы політычны экзамэн.

«Ч. З.», праводзячы паход разам з „Беларускай Вёскай“, упэўнена, што і астатнія газэты, як цэнтральныя так і акруговыя, падтрымаюць наш выклік, і выклік „Б. В.“ якія зьмешчаны ва ўчарашніх нумарох газэт, на правядзеньне 2-х тыднёвіка з тым, каб мобілізаваўшы ўсю савецкую грамадзкасьць пад кіраўніцтвам партыі прыйсьці да ее 16 зьезду з цалкам абсеянай пасеўнай плошчай.

Комсамол і на гэты раз павінен апраўдаць завет Уладзімера Ільліча Леніна і паказаць, што ён сапраўды зьяўляецца „ударнай групай, якая ў кожнай справе праяўляе сваю ініцыятыву, свой пачын“.

Конкурс на лепшы жывёлаводчы колгас і жывёлаводчае таварыства

Праўленьне Белколгасцэнтру ўхваліла прапанову Белмалжывёлсаюзу аб правядзеньні ў БССР да „дня колектывізацыі“ конкурсу на лепшы жывёлагадоўчы колгас і лепшае жывёлагадоўчае таварыства. Організацыя і правядзеньне конкурсу ўскладзена на райсаюзы.

Да XVI партзьезду

Старт—праз 13 дзён

З Беларусі ў Маскву эстафэту працоўных перамог павязуць 4 чапавекі

Мы прапануем гэтыя месцы прадставіць ЛЕПШЫМ ударнікам ЛЕПШЫХ заводаў

Мы прапануем даць месцы:

1. ЛЕПШАМУ ЎДАРНІКУ ЗАВОДУ „КАМУНАР“ (МЕНСК).
2. ЛЕПШАМУ ЎДАРНІКУ ЗАВОДУ ІМЯ „ДОМБАЛЯ“ (БАРЫСАЎ).
3. ЛЕПШАМУ ЎДАРНІКУ ФАБРЫКІ «ГЭРОІ ПРАЦЫ» (ДОБРУШ).
4. ЛЕПШАМУ ЎДАРНІКУ ЛЕСАЗАВОДУ № 13 (ВІЦЕБСК).

Комсамольскія організацыі, рыхтуйце рапарты XVI зьезду УсеКП(б)!

Сёньня мы зьмяшчаем паказаньні ЦСПСБ прадпрыемствам, якія павінны скласьці рапарты сваіх дасягненьняў на гаспадарчым фронце для перадачы XVI партыйнаму зьезду праз удзельнікаў усесаюзнай эстафэты. Гэтае паказаньне павінны паасабліваму сустрэць тыя прадпрыемствы з сьпісу, якія знаходзяцца на чорнай дошчы за невыкананьне прамфінпляну. Іх рапарты павінны быць насычаны фактамі, як яны мобілізаваліся для таго, каб зьняць сябе з чорнай дошкі, як яны па-баявому перабудаваліся і ўсёй масай рабочага колектыву ўзяліся за зьнішчэньне ганебных прарываў.

Ф-ка „Вэзуві“ (Н.-Беліца) да гэтага часу знаходзіцца на чорнай дошчы. За апошні час там ёсьць некаторае палепшаньне,—організавана шэраг комун. Паасобныя цэхі „Палеская Праўда“ зьняла з чорнай дошкі. Комсамольцы!—Дабейцеся таго, каб да XVI парт. зьезду зьняць фабрыку з чорнай дошкі—мы чакаем гэтага ў вашым рапарце.

Комсамолія Мэтпрому—з вашага заводу зьнята званьне „ўдарнага заводу“. Што вамі зроблена для таго, каб да XVI партзьезду вярнуць свайму заводу ганаровае званьне?

Комсамольцы ф-кі „Гэрой Працы“!—ваша фабрыка з посьпехам выконвае прамфінплян, вы абавязаліся даць краіне 2300 тон паперы звыш пляну і выконваеце гэта з посьпехам, раскажэце ў рапарце, што практычна зрабіла комсамольская організацыя для пасьпяховага выкананьня прамфінпляну? Падзяліцеся сваім вопытам з усім Саюзам.

13 дзён, якія засталіся да старту, усе фабрыкі і заводы павінны выкарыстаць для ліквідацыі прарываў.

Беларуская эстафэта павінна прынесьці XVI зьезду рапарт дасягненьняў на фронце працы.

Усім штабам садзейнічаньня ўсесаюзнай аўто-мото-вэлё-эстафэце на тэрыторыі БССР

Загад

Цэнтральны штаб садзейнічаньня ўсесаюзнай эстафэце пры ВСФК БССР паведамляе ўсе мясцовыя організацыі і штабы садзейнічаньня, што ім зацьверджан маршрут, час прыбыцьця і адпраўленьня эстафэты Менск—Масква і канечнага пункту сьледваньня эстафэты на тэрыторыі БССР.

Старт камандзе Менск—Масква—28 чэрвеня, а 12 гадз. дня—Пляц Волі.

Прыбыцьцё каманды ў Смалявічы—28 чэрвеня, а 15 гадз. дня; перадача і адпраўленьне эстафэты—16 гадз. 30 хвілін.

Прыбыцьцё ў Барысаў—28 чэрвеня, а 19 гадз. дня; перадача і адпраўленьне эстафэты—19 гадзін 30 хвілін.

Прыбыцьцё ў Крупкі—29 чэрвеня, а 10 гадз. раніцы; перадача і адпраўленьне эстафэты—11 гадзін раніцы.

Прыбыцьцё ў Талочына—20 чэрвеня, а 15 гадз. дня; перадача і адпраўленьне эстафэты—15 гадз. 30 хвілін.

Прыбыцьцё ў Воршу—29 чэрвеня, а 19 гадзін 30 хвілін; перадача і адпраўленьне эстафэты—20 гадзін 30 хвілін.

Прыбыцьцё ў Дуброўну—30 чэрвеня, а 5 гадз. 30 хвілін раніцы; адпраўленьне без перадачы эстафэты—6 гадз. 30 хвілін.

Прыбыцьцё ў Ляды—30 чэрвеня, а 8 гадз. 30 хвілін раніцы; адпраўленьне і перадача эстафэты—8 гадзін 45 хвілін.

Прыбыцьцё ў Краснае—30 чэрвеня, а 10 гадз. 30 хвіл. раніцы; адпраўленьне і перадача эстафэты камандзе Заходняй вобласьці—11 гадзін 30 хвілін.

Перадача эстафэты і рапартоў фабрык, заводаў, саўгасаў і г. д. XVI зьезду УсеКП(б) павінна праводзіцца на плошчах каля будынкаў выканаўчых камітэтаў. Акругі, праз якія ня будзе праходзіць эстафэта, павінны даслаць рапарты цэнтральнаму штабу садзейнічаньня ўсесаюзнай эстафэце пры ВСФКБ не пазьней 25 чэрвеня.

У склад каманд для ўдзелу ва ўсесаюзнай аўто-мото-вэлё-эстафэце неабходна падабраць лепшых вытворцаў-ударнікаў.

Цэнтральны штаб садзейнічаньня ўсесаюзнай аўто-мото-вэлё-эстафэце пры ВСФКБ.

У ПАДРЫХТОЎЦЫ ДА „ДНЮ ТРАКТАРА“

ТРАКТАР—МАГУТНЫ РУХАВІК У КОЛЕКТЫЎНЫМ ЗЕМЛЯРОБСТВЕ

20-га чэрвеня—„Дзень трактара“—дзень праверкі рацыянальнасьці яго выкарыстаньня, барацьбы з гультаямі, нядбайцамі, выяўленьня лепшых і згуртаваньня ўвагі на падрыхтоўку новых трактарыстых з комсамольцаў батракоў, беднякоў і серадняцкай колгаснай моладзі

Наш лёзунг:—„Ніводнага трактара ня выводзіць з строю,—вайна магільшчыкам сталёвых коняй“

Дзень трактара і задачы комсамолу

Адвечную ўпартасьць заўсёды перамагала і пераможа машына. Праўда, пры ўкараненьні ўсякай новай машыны патрэбны былі гады, пакуль машына заваёўвала права грамадзянства. Але машына ішла цьвёрда і проста, сьціраючы на шляху няверуючых. Машына тварыла поўную рэволюцыю ў гаспадарцы.

Не так далёкі той час, калі зьявіўшыся на палёх Беларусі трактар выклікаў на вёсцы зьдзіўленьне, а ў некаторай частцы проста недавер'е. Зараз гэтага ўжо няма. Трактар сапраўды прызнаная машына на палёх Беларусі.

Але мы яшчэ ня ўмеем цаніць гэтую машыну, ня ўмеем шанаваць так, як мы шануем каня. Сталёвы конь патрабуе ня менш увагі, як конь нашага, дзеда і прадзеда, у жылах якога цячэ гарачая кроў. Перамогшы ўпартасьць з ужываньнем трактара, трэба рашуча перамагчы і другую ўпартасьць, якая вынікае з нашых адносін да яго.

Колькасьць трактароў шпарка расьце па лініі трэставаных саўгасаў.

1924 г.	1927 г.	1929 г.	1930 г.
4 тракт.	56 тр.	87 тр.	208 тр.

Выкарыстаньне трактара таксама расьце. Калі ў 1927 г. адзін трактар працаваў 89 дзён, то ўжо ў 1929 г.—104 дні.

Выцясьненьне прадзедаўскага каня таксама расьце, калі прагледзець па гадох узрост механічнай сілы на аднаго каня:

1924 г.	1927 г.	1929 г.	1930 г.
0,02	0,15	0,23	0,43

Мэтад ужываньня трактара ў адзіночку жыцьцё ўжо адхіліла паколькі гэтае ўжываньне надзвычайна нерэнтабельна, зьвязана з вялікімі цяжкасьцямі абслугоўваньня; зараз ужо трактары канцэнтруюцца ў трактарныя калёны, якія паступова павінны перарасьці ў машына-трактарныя станцыі,—асноўную базу рэконструкцыі сельскай гаспадаркі па соцыялістычным шляху. Пры ўсім недастатковым выкарыстаньні трактара ў 1927 г. мы ўжо мелі перавагу над працай жывой цягавай сілы: заараць адзін гэктар коньмі каштавала 8 руб., а трактарам—7 р. 46 к. Гэта толькі пры 89 днях працы трактара ў год, тады як на адной палявой працы трактар павінен даць не менш 110 дзён у год. Чым больш будзе нагружана машына, чым больш яна будзе працаваць, тым ніжэй будзе сабекошт адзінкі, да чаго мы павінны рашуча імкнуцца.

Як гэтага можна дасягнуць? Шляхам зьнішчэньня прастою трактара, паломак ад нядбайных адносін трактарыстых, зьнішчэньнем непатрэбных праездаў, максымальна ўшчыльняючы рабочы дзень, правільнай організацыяй самой работы калён, зьніжэньнем выдаткаваньня гаручага і змазачнага і дасканалым падрахункам ўсіх работ, якія выконвае трактар. **На ўсіх гэтых пытаньнях трэба поўнасьцю мобілізаваць грамадзкую думку ўсёй працоўнай часткі, усяго рабога колектыву саўгасаў, колгасаў і бядняцка-серадняцкай часткі вёскі.** Для таго, каб зрабіць рашучы пералом **у максымальным скарыстаньні трактару, у ашчадных адносінах да яго і выявіць сапраўдна лепшыя месцы па прымяненьню трактара.** 20 чэрвеня г.г. праводзіцца дзень трактара, а падрыхтоўка да яго павінна быць распачата зараз-жа.

Аграмадную ролю ў гэтай працы павінен адыграць наш комсамол і моладзь, як у правядзеньні падрыхтоўкі да дня трактара, а роўна-ж самага дня, у поўнай меры выкарыстоўваючы соцспаборніцтва і ўдарніцтва, як паміж паасобнымі колектывамі, так і ўнутры колектываў.

Лепшая пастаноўка організацыі справы павінна быць асьветлена ў друку, тым больш, што лепшыя колектывы, сапраўды праве́ўшыя работу паказальна, будуць прэміяваны. **Комсамольская організацыя павінны мобілізаваць усю вясковую моладзь на гэту справу, выдзяліўшы аднача́сова лепшых сваіх таварышоў на трактарную працу, бо пытаньне кадраў—адно з вузкіх месц у працы трактарных калён.**

Уся ўвага комсамолу і моладзі на правядзеньне „Дня трактара“.

І. Стралкоў.

Усім ЦП саюзаў і АПБ

Савецкая Беларусь павінна разам з астатнімі рэспублікамі і абласьцямі Савецкага Саюзу перадаць зьезду партыі рапарт аб выніках соцыялістычнага будаўніцтва Савецкай Беларусі.

Выходзячы з гэтага, ЦСПСБ прапануе ўсім профорганізацыям прыняць самы актыўны ўдзел і аказаць садзейнічаньне ў організацыі правядзеньня гэтай эстафэты. Неабходна тэрмінова популярызаваць сярод шырокіх клаў рабочых, членаў профсаюзаў значэньне організуемай аўто-мото-вэлё-эстафэты.

Аднача́сова, на падставе вынікаў самаправеркі, правесьці цэлы шэраг мерапрыемстваў, якія-б садзейнічалі ліквідацыі прарываў на паасобных прадпрыемствах узмацніўшы барацьбу за выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну за павышэньне якасьці паказальнікаў продукцыі, за перавод соцыялістычнага спаборніцтва на вышэйшую ступень.

Вынікі самаправеркі заводаў і фабрык у форме рапартаў прапануецца даслаць у ЦСПСБ не пазьней 25-га чэрвеня для перадачы XVI зьезду праз удзельнікаў усесаюзнай эстафэты—Менск—Масква, старт якой будзе дан 28-га чэрвеня.

Рапарты павінны даслаць наступныя фабрыкі і заводы:

1. Менск—„Камунар“, „Бальшавік“, „Кастрычнік“, чыгўнка, — вагонныя майстэрні.
2. Гомель—„Гэрой Працы“, „Пролетары“, „Вэзуві“.
3. Віцебск—„Дзьвіна“, „Мэдпром“.
4. Бабруйск—„Комбінат“.
5. Барысаў—„Домбаль“, „Бярэзіна“.
6. Магілёў—саўгас, колгас.
7. Ворша—„Дубровінская Мануфактура“.

Адказны сэкратар ЦСПСБ **Аверын.**

Загадчык сэктару вытворчасьці і зарплаты ЦСПСБ **Розін.**

Коратка аб усім

— Колегія Наркамзему БССР вынесла пастанову аб організацыі на тэрыторыі БССР канторы Ўсесаюзнага акцыянэрнага таварыства па барацьбе з шкоднікамі сельскай гаспадаркі.

— Колегія Наркомзему БССР прызнала неабходным організаваць у БССР аддзяленьне Трактарцэнтру. Упаўнаважаным Трактарцэнтру вылучан тав. Шкурдзі. Усе машынна-трактарныя калёны БССР будуць сконцэнтраваны ў адзін трактарцэнтр.

ПАСТАНОВА ЦК ЛКСМБ ПАВІННА БЫЦЬ ВЫКАНАНА

ЦК ЛКСМБ абавязвае ўсе арганізацыі комсамолу, АК. РК і ячэйкі шырока разгарнуць работу па прасоўваньню „Чырвонай Зьмены“ ў гушчы працоўнай моладзі, да разгортваньня шырокай масавай работы вакол газэты

(З пастановы ЦК ЛКСМБ па дакладу „Чырвонай Зьмены“).

Казённыя адносіны—гробяць жывую справу

Матар'ялы, атрыманыя з шэрагу вясковых раёнаў, сьведчаць, што вакол пытаньняў месячніку „Чырвонай Зьмены“ разгорнута вялікая, упартая работа па прасоўваньню газэты ў масы комсамольцаў і працоўнай моладзі, па выкарыстаньню яе ў штодзённай рабоце комсамольскіх ячэек а сапраўднай зацікаўленасьці гэтай работай камітэтаў і ячэек ЛКСМБ.

Але нельга моўчкі абыйсьці пытаньняў злачынных адносін да месячніку, асабліва з боку некаторых гарадскіх комсамольскіх арганізацый. Вестκі з Віцебску, Воршы, Гомелю, Менску сыгналізуюць аб правале месячніку, аб казённых адносінах да гэтага мерапрыемства камітэтаў і ячэек.

Пролетарска-Слабодзкі раён (Віцебск)—выключна прамысловы, ён аб'ядноўвае тысячы рабочай моладзі, а газэты „Чырвоная Зьмена“ выпісваецца толькі 30 экз. Кіраўнікі комсамольскай арганізацыі, разводзячы рукамі, высоўваюць у апраўданьне „важны“ аргумэнт—„Комсамольцы ня ведаюць беларускай мовы“.

Сакратар шчотачнай ф-кі (Віцебск) на пленуме АРК заявіў: „Месячнік газэты—гэта дробязь, якою зараз ячэйкам ня трэба“ (?).

На шэрагу вытворчых колектываў г. Менску (Энергія, Бальшавік, Шклозавод, Адраджэньне, Абутковая ф-ка, Шчэцінная і інш.) месячнік фактычна правален, ні ячэйкі, ні райкомы палец аб палец ня вытнулі да выкананьня апошняй пастановы ЦК ЛКСМБ па рабоце з газэтай. Ня менш цікавы прыклад адносін да работы з газэтай можна прывесьці з практыкі зав. „Чырвоны Мэталісты“ (Віцебск). Калі на заводзе працавала выязная рэдакцыя, дык выдавалася дошка „Чырвоная Зьмена ў цэхах нашага заводу“, досыць было выязной рэдакцыі перайсьці для працы на другое прадпрыемства, як дошка апынулася за печкай.

Прыкладаў досыць, яны яскрава сьведчаць аб бяздушных адносінах да работы з газэтай, нават аб ігнараваньні ёю. Трэба рашуча ўдарыць па зрыўшчыках жывой справы,—месячніку „Ч. З.“,—якія перашкаджаюць пасьпяховаму прасоўваньню газэты ў гушчы працоўнай моладзі, па тых, хто імкнецца зьнізіць значэньне газэты—як цэнтральнага органу комсамолу.

Неабходна зараз-жа, безадкладна праверыць становішча работы з газэтай у кожнай ячэйцы. Выцягнуць работу з газэтай з „задворкаў“ агульна ячэйкавай работы.

Д.

ЦК ЛКСМБ і „Чырвонай Зьмене“

ЦК ЛКСМБ і яго баявому органу „Чырвонай Зьмене“ ад чытачоў „Ч. З“ гораду Бабруйску—шчырае комсамольскае прывітаньне.

„Чырвоная Зьмена“ мобілізоўвала масы комсамольцаў і беспартыйнай моладзі на праводзеньне генэральнай лініі партыі, вядучы барацьбу з усялякімі адхіленьнямі ад яе, на грунце бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі рашуча выпраўляла месцы прарывы ў асобных арганізацыях ЛКСМБ.

Мы ўпэўнены, што „Чырвоная Зьмена“ і ў далейшым будзе весьці няпрымірымую барацьбу за чыстату генэральнай лініі нашай партыі, бязьлітасна змагаючыся з правым ухілам, як найбольш небясьпечным, не паслабляючы барацьбы супроць „левых“ загібаў.

Мы ўпэўнены, што «Чырвоная Зьмена» і надалей будзе выхоўваць масы комсамолу і беспартыйнай працоўнай моладзі у ленінскім духу.

Няхай жыве ЦК ЛКСМБ і яго ЦО—газэта «Чырвоная Зьмена»!

Конфэрэнцыя чытачоў „Чырвонай Зьмены“ гораду Бабруйску.

УСЕБЕЛАРУСКІ ШАХМАТНА-ШАШАЧНЫ ЗЬЕЗД

Сёньня ў Гомелі адчыняецца ўсебеларускія шахматна-шашачныя спаборніцтвы.

Гэты зьезд лепшых шашыстых і шахматыстых з рабочых-колгасьнікаў і рабочых-саўгасьнікаў Савецкай Беларусі зьбіраецца ў той час, калі фізкультурны рух практычна павярнуўся тварам да выкананьня дырэктыў партыі аб перабудове форм і зьместу фізкультурнай працы ў адпаведнасьці з задачамі соцыялістычнага будаўніцтва.

У фізкультурным руху ёсьць ужо прыкметны пералом у сэнсе масавага ахопу рабочых фізкультурай, прасоўваньня фізкультуры ў соцыялістычны сэктар вёскі (колгасы і саўгасы), удзелу фізкультурнікаў у грамадзка - палітычным жыцьці, аб чым яскрава сьведчыць толькі што закончаны ўсебеларускі зьвёздны вялё-прабег, прысьвечаны XIII зьезду КП(б)Б, удзел гурткоў у восеньняй пасеўнай кампаніі, удзел фізкультурных гурткоў ва ўдарных брыгадах і г. д.

Шахматна-шашачная работа, як адна з частак фізкультурнага руху, не заняла яшчэ адпаведнага месца, а часам стаіць здалёк ад усяго фізкультурнага руху.

Такое становішча шахматна-шашачнага руху ў Беларусі патрабуе карэннага пералому ў формах і зьмесьце гэтай галіны фізкультурнай работы, на грунце поўнага падпарадкаваньня шахматна-шашачнай работы грамадзка-палітычным задачам бягучага пэрыоду.

Усебеларускі зьезд шахматыстых і шашыстых павінен даць значны штуршок у сэнсе ўмацненьня тэмпаў па падрыхтоўцы пролетарскіх кадраў—кіраўнікоў шахматна-шашачнай справаю на Беларусі з рабочых і колгасьнікаў.

Выкананьне пастаўленых перад шахматна-шашачным рухам задач магчыма будзе толькі тады, калі мы зможам цалкам пераключыць па-бальшавіцку формы і зьмест гэтай работы з вузкага індывідуалізму і профэсыяналізму ў бок масавага ахопу шахматна-шашачнай работай працоўных мас гораду і вёскі, калі мы цалкам падпарадкуем гэтую работу тэмпам і задачам соцыялістычнага будаўніцтва і калі шахматна-шашачная работа будзе ўключана ў агульную сыстэму фізкультурнай і культурна-масавай работы профэсійных, комсамольскіх і іншых грамадзкіх арганізацый.

Т. Пасюкоўскі.

ПАМЯЦІ ТАВ. ЯЎСЕЕВА

Бюро Крупскага райкому ЛКСМБ з вялікім жалем паведамляе аб трагічнай сьмерці члена бюро РК ЛКСМБ і старшыні бюро ДКА Яўсеева І. С.

Тав. Яўсееў—сын рабочага,—у комсамоле з 1927 году, 1922 году піонэр. Ня гледзячы на свой малады ўзрост т. Яўсееў быў актыўнейшым ленінцам, ляўшым з агарам з генэральную лінію партыі.

Тав. [illegible] пр цаваў ... чыгуначнага форпосту, які паказаў лепшыя вынікі працы, 11-4-30 году тав. Яўсееў быў пераведзен на працу ў райком комсамолу ў якасьці старшыні бюро ДКА.

На гэтай працы таварыш Яўсееў паказаў свае асаблівыя здольнасьці ўменьне кіраваць дзіцячым комуністычным рухам.

І толькі трагічная нечаканая сьмерць вырвала з нашых шэрагаў поўнага сілы і маладой энэргіі комсамольца Яўсеева. 11 чэрвеня 30-га году а 1 гадзіне дня, ён патануў у часе купаньня.

З агал еся за гэты сьцяг!

Юнкоры—ударнікі

Аб'яўляюць сябе ўдарнікамі па збору падпіскі на „Чырвоную Зьмену“ юнкоры:—Ялісееў Янка (Буда-Кашалёўскага р-ну) і Кандратовіч Алесь (Глускага раёну, Бабруйскай акругі).

Лошыцкая ячэйка, — адказвай

На сходзе ячэйкі ЛКСМБ, саўгасу імя Лекерта, які адбыўся сумесна з моладзьзю колгасу імя „Чырвоны Гароднік“, пасьля дакладу аб «Чырвонай Зьмене» была праведзена падпіска на газэту; на 3 месяцы падпісалася 16 чалавек, да канца году —4, і 8 чалавек на 1 месяц. Кожны комсамолец узяўся яшчэ завербаваць па аднаму падпісчыку і выклікае на соцспаборніцтва Лошыцкую вясковую ячэйку.

С. Шур.

Хто разбудзіць Парыцкі РК ЛКСМБ?

Парыцкі раён (Бабруйшчына) значна адстае ў выпісцы „Чырвонай Зьмены“. Замест павялічэньня падпіскі, яна штомесячна зьніжаецца. Калі на красавік выпісвалася 44 экзэмпляры, дык на май выпісалі 35. У Парычах ёсьць 3 комсамольскія ячэйкі (ШСМ, мястэчковая і Казлоўская), а выпісваецца ўсяго 15 экзэмпляраў „ЧЗ“. Сямігодка на 400 вучняў выпісвае 3 экзэмпляры „ЧЗ“. Мы пытаем,—да якога часу райком комсамолу будзе спаць?

Юнкор Іодар К—К.

Уключаемся

Плешчаніцкі РК ЛКСМБ уключаецца ў спаборніцтва на лепшы РК па распаўсюджваньню «Чырвонай Зьмены“. Зараз комсамольцамі выпісвацца каля 200 экзэмпляраў „ЧЗ“. Наглядаецца зацікаўленасьць з боку беспартыйнай моладзі да газэты. Распаўсюджваньне газэты тармозіць пошта неакуратнай дастаўкай. Ячэйкавыя ўпаўнаважаныя працуюць слаба. Зараз Плешчаніцкі РК ЛКСМБ выклікае Лагойскі РК ЛКСМБ на соцспаборніцтва па распаўсюджваньню „Чырвонай Зьмены“.

Гельфман.

Пастанова ЦК ЛКСМ—Іх не датычыцца

Кепска справа абстаіць з выпіскай „Ч. З.“ у Турынскай ячэйцы ЛКСМБ. З агульнагу ліку ў 14 комсамольцаў газэту выпісвае 5 чалавек. Асобныя комсамольцы як Лаготны Яўгені, адмаўляюцца выпісаць газэту таму, што яна не дае чаркі гарэлкі. Неабходна ячэйцы зьвярнуць увагу на выпіску газэты.

Юнкор.

* * *

Ня гледзячы на тое што Анусінская ячэйка ЛКСМБ ужо ня раз была пракрытыкавана ў газэце, але-ж да гэтага часу „Чырвонай Зьмены“ ня выпісваюць.

Чаранок.

* * *

Шчаўская ячэйка, Клімавіцкага раёну, Магілеўскай акругі, амаль ня ведае аб існаваньні „Чырвонай Зьмены“.

Кавалёў.

* * *

Зусім кепска пастаўлена справа распаўсюджваньня „Чырвонай Зьмены“ сярод беспартыйнай моладзі Нова-Дароскай комсамольскай ячэйкі. (Бабруйшчына). У час месячніку ячэйкай нічога ня зроблена каб палепшыць становішча з выпіскай газэты.

Юнкор.

* * *

У Боркаўскай ячэйцы комсамолу, Бараніцкага с-с, Бабруйскай акругі, „Чырвоную Зьмену“ выпісваюць 2 альбо 3 комсамольцы, сам сакратар комсамольскай ячэйкі—т. Бусел—таксама на выпісвае газэты. Упаўнаважаны ячэйкі сьпіць моцным сном.

Чырвонкаў.

Вось яны—„казёншчыкі“

Праца вакол „Ч. З.“ у комсамоле 1-га раёну гор. Віцебску стаіць амаль на апошнім месцы. Вельмі мала зроблена райкомамі і ячэйкамі па популярызацыі „Ч. З.“ у шырокіх масах рабочай моладзі. Бываюць выпадкі ігнараваньня „Ч. З.“ нават і з боку паасобных актывістых. Гэта асабліва выявілася на пленуме І райкому комсамолу, дзе стаяла пытаньне аб месячніку.

У спрэчках па дакладу б ходзе і далейшых задачах месячніку па раёне выступіўшы тав. Рубінштэйн (сябра сакратарыяту 1-га РК ЛКСМБ) і тав. Каган,—сакратар ячэйкі шчотачнай фабрыкі, імкнуліся зганьбіць „Ч. З.“ у асобе пленуму, кажучы, што кожна рэдакцыя, у тым ліку і „Ч. З.“ стараюцца як мага больш павялічыць тыраж газэты, а дзеля гэтага няма нічога страшнога, калі комсамольцы ня чытаюць „Чырвонай Зьмены“ (Рубінштэйн).

Думка тав. Кагана зводзілася да таго, што пытаньне аб „Чырвонай Зьмене“ зьяўляецца зусім дробязным, таму займацца ім зараз, калі патрэбна выконваць прамфінплан, не мэтазгодна. Ён цьвёрда заявіў, што на сваёй ячэйцы дакладу аб „Ч. З.“ ставіць ня будзе.

Пленум выступленьні тав. Рубінштэйна і Кагана рашуча асудзіў.

Т. К.

Паведамленьні

ФРК ЛКСМБ. 15 чэрвеня, а 7 гадзіне ўвечары, у памяшканьні РК адбудзецца пасяджэньне конфліктнай камісіі. Выклікаюцца ячэйкі прафшколы краўцоў, міліцыі Белдзяржбуду, шпалернай фабрыкі і Менбудтрэсту.

Фрунзэўскі РК ЛКСМБ і ЦП саюзу будаўнікоў склікаюць гарадзкі сход моладзі будаўнікоў, які адбудзецца ў памяшканьні клюбу харчавікоў (рог Інтэрнацыянальнай і Комсамольскай), у нядзелю 15-га чэрвеня. а 6-й гадзіне ўвечары

Мен. АК ЛКСМБ. На 16-УІ скліквецца нарада брыгадзіраў, выяжджаўшых у раёны па арганізацыі месячніку працы ў колгасах. Павінны зьявіцца наступныя таварышы: Данцыгер—ЦСУ, Барэнбаўм—СЦУ. Шмуклер—Дзяржгандбел, Матусэвіч—ВСНГ, Астроўскі—Аўтатранспарт, Раманін—Белпайгандаль—Татаржыцкі — Нарсувязь, Гольдзіна—Мэ санпрацы, Э[illegible]кінд—Харчтрэст, Асанак—Апчадкаса, Фрыц—Хлебазавод. Хрымоўскі—Наркамгандаль Міхайлаў—Дзяржбанк, Розін—МЦРК, Нагераў—БКС, Осіпчык—КСУД, Хмялеўскі—Дзяржбанк, Мельцар—Дзяржбанк, Левін Л.—ЦКК, Цэрэхаў—НКЮ. Фрыдман—„Адраджэньне“, Вадзік—Палата мер і вагі, Блях—Вагонныя майстэрні чыг.

Патрэбна прынесьці з сабой матар'ялы аб прароблэнай працы і аб працы 25-тысячнікаў.

Нарада адбудзецца 16-УІ, а 6-й гадзіне ўвечары ў памяшканьні АК ЛКСМБ.

Рэдакцыя газ. „Чырвоная Зьмена“—а 7 гадз. увечары, ў памяшканьні Выдавецтва „ЧЗ“ (комсамольская 25), склікае нараду ўпаўнаважаных „ЧЗ“ ад навучальных устаноў.

На нараду павінны зьявіцца ўпаўнаважаныя „ЧЗ“: 1. Школы швэйнікаў, 2. Школы будаўнікоў, 3. Белпэдтэхнікуму, 4. Польпэдтэхнікуму. 5. Агульна-адукацыйных курсаў. 6. 2-гадовых пэдкурсаў. 7. Музтэхнікуму. 8. Курсаў актыву (Камвуз), 9. Політэхнікуму, 10. Прафшколы хэмікаў, 11. Дашкольнага тэхнікуму, 12. МШУ., 13. Курсаў па падрыхтоўцы у ВНУ, 14. Белдзяржунівэрсытэту: ад пэдфаку, мэдфаку, наргасу, хэмфаку, рабфаку, саўбуду, 15. Яўпэдтэхнікуму 16. Мэдшколы. 17. Аб'яднанай профшколы.

Рэдакцыя газэты „Чырвоная Зьмена“.

Адказны рэдактар Рэдколегія

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599